

Právnická fakulta Univerzity Karlovy
Ústav práva autorského, práv průmyslových
a práva soutěžního

Nám. Curieových 7
P r a h a 1

Posudek

vedoucího diplomové práce Z Tenkové „Ochrana průmyslového vlastnictví a mezinárodní právo.“

Teritoriální omezenost ochrany průmyslového vlastnictví, jejíž předměty se naopak mohou volně pohybovat, aniž by bylo nutné přemísťovat jejich hmotný substrát, byla nepochybně příčinou vzniku ohromného jádra mezinárodních smluv upravujících tuto oblast. Mezinárodně právní dimenzi průmyslových práv se v minulosti věnovala řada autorů. V polovině minulého století to byl především prof. Kunz, který ovšem se specializoval spíše na aspekty mezinárodního práva soukromého a problém kolizních norem; dnes se tato problematika zaměřuje spíše na popis mezinárodního smluvního režimu (např. prof. Týč). Předložená práce přistupuje k tématu spíše ze současných metodologických pozic, i když Kunzovo pojetí jí není tak zcela cizí. A to je dobře.

Diplomantka rozvrhla práci (kromě nezbytného pojmoslovného úvodu) do tří částí. První je věnována universálním mezinárodním smlouvám o ochraně průmyslového vlastnictví a obecným aspektům evropského práva průmyslového vlastnictví. Druhá a třetí část je pak zaměřena na oba nosné pilíře průmyslových práv, totiž na právo patentové a známkové. Diplomantka tak moudře omezila předmět svého zkoumání toliko na část předmětů průmyslového vlastnictví a vyhnula se tak zbytečným podrobnostem výkladu u méně frekventovaných předmětů průmyslového vlastnictví (např. ochraně designu nebo topografií polovodičových výrobků). Osnova práce je vybudována logicky správně a nemám k ní připomínek. Práce rovněž nevykazuje věcných vad, diplomantka se pohybuje v terénu, který jakoby důvěrně znala. Nicméně co jsem upřímně postrádal byl kritičtější pohled na některé mezinárodní smlouvy. Tu mám na mysli zejména mezinárodní smlouvy z posledních let uzavírané na půdě Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO). Jedná se o Smlouvu o patentovém právu (PLT) a Smlouvu o známkovém právu (TLT), které nesplnily očekávání mezinárodního společenství. Drobná kritická zmínka (str.23) takový pohled

nahradiť nemohla. Marginálne pripomínam, že z rozboru Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastníctví v části vztahující se k patentům na vynálezy (str.20) není zřejmé, zda diplomantka pracovala s tzv.stockholmským zněním úmluvy nebo haagským zněním, jak by se možná podávalo z čl. 4 ter o právu vynálezce být v patentu uveden. Ale to skutečně jen okrajově.

Předložená práce je napsána čistým, úsporným právnickým jazykem, svědčícím o kultivovanosti diplomantky. Také práce s poznámkovým aparátem je na dobré úrovni. Práce tak splňuje podmínky kladené na práce tohoto druhu a doporučuji její obhajobu.

V Praze dne 2.ledna 2006

JUDr. Václav Pítra